

PRZEMÓWIENIE REKTORA KUL**Ks. Prof. dra hab. Stanisława Wilka****na otwarcie sympozjum „Jan Paweł II a antyk chrześcijański”**

Szanowni Państwo!

Chrześcijaństwo to siła i źródło kulturotwórcze. Wytworzyło własną kulturę oraz przekazało czasom współczesnym kulturę antyczną, upowszechniając i wzbogacając ją o nowe treści. Powrót do źródeł chrześcijaństwa – do antyku – to według Ojca Świętego Jana Pawła II odrodzenie zdrowej myśli teologicznej, które jest potrzebą obecnych czasów i priorytetowym zadaniem teologii.

Serdecznie i gorąco witam wszystkich obecnych tu prelegentów i uczestników, rozpoczynającego się sympozjum patrystycznego na temat: *Jan Paweł II a antyk chrześcijański*, które zorganizował Instytut Badań nad Antykiem Chrześcijańskim. Bardzo trafnie i bezpośrednio wpisuje się ono we wszystkie sesje i konferencje naukowe bieżącego roku akademickiego, który w szczególny sposób poświęcamy upamiętnieniu 20. rocznicy wizyty Ojca Świętego w diecezji lubelskiej i w naszym Uniwersytecie. Organizatorzy sympozjum zaprosili nas do refleksji nad przesłaniem Ojca Świętego Jana Pawła II odnoszącym się do czasów starożytnych. Jan Paweł II bowiem w swoim nauczaniu – jak chyba żaden z jego poprzedników – często nawiązywał do ważnych wydarzeń w Kościele starożytnym, bądź rocznic związanych z życiem, nauczaniem i działalnością Ojców Kościoła. Śledząc to nauczanie warto wymienić chociażby 9 Listów Apostolskich, poświęconych m.in. św. Bazylemu (*Patres Ecclesiae*, 1980), św. Benedyktowi (*Sanctorum altrix*, 1980), św. Augustynowi (*Augustinum Hipponensem*, 1986), św. Grzegorzowi Wielkiemu (*Plurimum significans*, 1990), św. Ambrożemu (*Operosam diem*, 1997), czy wydarzeniom historycznym starożytnego Kościoła, jak 1200. rocznicy Soboru Nicejskiego II (*Duodecimum saeculum*, 1987) lub 1600. rocznicy I Soboru Konstantynopolańskiego i 1550. rocznicy Soboru Efeskiego (*A Concilio Constantinopolitano*, 1981). Należy do nich dodać bardzo liczne przemówienia i pisma, kierowane przezeń do osób i instytucji, zajmujących się szeroko pojętymi studiami patrystycznymi. W naszej refleksji nie można też pominąć wcześniejszego zaangażowania kard. Karola Wojtyły na rzecz rozwoju studiów patrystycznych w Polsce. To z jego inspiracji w 1977 r. powstała Sekcja Patrystyczna przy Komisji Epis-

kopatu Polski ds. Nauki Katolickiej; on także popierał powstanie Zakładu Badań nad Antykiem Chrześcijańskim KUL (1969), potem wspierał finansowo jego działalność, a w 1989 r. z okazji 30-lecia jego działalności i periodyku „Vox Patrum” przesłał nawet telegram gratulacyjny.

W historii Kościoła czasy starożytne są szczególnym bogactwem, okresem niezwykle intensywnego kształtowania się szeroko rozumianej kultury, rozwijania doktryny i budowania tożsamości Kościoła. Jest to skarbiec, z zasobów którego także dzisiaj możemy czerpać wiele cennych treści i duchowych wzorów. Przywoływanie przez Jana Pawła II osób i wydarzeń z życia Kościoła starożytnego było podyktowane przekonaniem, że tylko człowiek, który zna korzenie swej religii i kultury może ją przyjąć, według niej kształtować swoje życie i wpływać na formację społeczeństw. Czy dzisiaj na początku XXI wieku my chrześcijanie nie powinniśmy częściej zastanawiać się chociażby nad tymi słowami św. Ignacego Antiocheńskiego: „Dla mnie proście tylko o moc ducha i ciała, bym nie tylko mówił, ale i chciał, abym nie tylko uchodził za chrześcijanina, ale był nim rzeczywiście. Jeśli zostanę nim rzeczywiście, będę miał prawo nosić to imię” (*List do Rzymian* 3, 1).

Nauczanie każdego Papieża jest dla teologów i dla wszystkich katolików niezwykle ważne i zobowiązujące. Środowisko naukowe naszego Uniwersytetu, który przyjął do swej oficjalnej nazwy, jako jedyny w świecie uniwersytet, imię Jana Pawła II, czuje się w sposób szczególny powołane do tego, aby nauczanie swego Patrona, Wielkiego Papieża-Polaka rozważać, komentować i tą refleksją dzielić się z całą wspólnotą Kościoła.

Organizatorom rozpoczynającego się sympozjum *Jan Paweł II a antyk chrześcijański* serdecznie dziękuję za trud jego zorganizowania. Wszystkim zaś prelegentom i uczestnikom z całego serca życzę, aby zgłębianie treści związanych z życiem i nauczaniem Ojców Kościoła, któremu patronuje Jan Paweł II, było twórcze i owocne. Niech to spotkanie przenika moc Ducha Świętego, Który stale przybliży do Prawdy niezmiennie obecnej w Kościele Chrystusowym.

Szczęść Boże!